

กิจกรรม“เรื่องเล่าสร้างแรงบันดาลใจ”

ประเด็นเรื่องเล่า การทำมคอ. 3-7 การบริหารงานวิจัย การปฏิบัติงาน

ผู้เล่า นางสาววิชุดา พรหมชัย วันที่1 เดือนเมษายน พ.ศ.2558

จากสาขาวิชา/งาน : หมวดวิชาศึกษาทั่วไป คณะ/หน่วยงาน กองบริการการศึกษา สังกัดสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ชื่อเรื่อง การเสริมสร้างองค์กรแห่งความสุข ด้วยกิจกรรม Happy WorkPlace

เรื่องเล่าพอสังเขป (เน้นวิธีปฏิบัติ)

กรี๊ง ๆ ๆ.....กรี๊งๆๆ เสียงสวรรค์ที่ทำให้เราต้องตื่นเช้าไปทำงานทุกวัน เมื่อขับรถออกจากบ้านไปถึงที่ทำงาน สิ่งแรกที่ทำคือ ต้องกมือไหว้พ่อบุ่ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่คอยปกป้องรักษาลูกหลานชาวเขี้ยวเลือดหมูให้มีแต่ความสุข ความร่มเย็น และทุก ๆ วันของการไปทำงานอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องพบเจออย่างแน่นอน นั่นก็คือ นักศึกษา อาจารย์ ที่ถือว่าเป็นของคู่กับสถาบันการศึกษา

มีนาเป็นสาวร่างเล็กตัวกลม หน้าตาจิ้มลิ้ม เธอได้เข้ามาทำงานในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางแห่งนี้เพียงไม่นานวันแรกที่มีนาได้เข้ามาทำงานที่นี่ เป็นวันที่เธอตื่นตื่นและกลัวว่า “เอ๊ะ!! ฉันจะต้องทำตัวยังไงนะ” “จะเข้ากับคนในองค์กรนี้ได้มั๊ย??” เกิดคำถามอยู่ในหัวของมีนามากมาย แต่อยู่ ๆ ก็อมีที่คนหนึ่ง ชื่อพี่แคทเป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปของกองบริการการศึกษานี้ เข้ามาทักทายต้อนรับ พร้อมชี้แจงแนวทางการปฏิบัติงานให้อีกด้วย ไม่ใช่แค่พี่แคท ยังมีพี่แดงโม พี่ไซ่ พี่แอม พี่แจน บุคลากรที่มีนาต้องร่วมชะตาชีวิตด้วยกัน ที่ช่วยเหลือ แนะนำ การทำงานของกองบริการการศึกษา ทำให้ความรู้สึกของมีนากับการทำงานวันแรกเป็นไปอย่างราบรื่นและน่าประทับใจ ที่อย่างน้อยก็มีเพื่อนร่วมงานที่ดี มีน้ำใจ และน่ารักทุกคน

การเริ่มต้นทำงานในช่วงแรก ๆ ย่อมมีปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย ไว้ให้เราได้แก้ไขและเป็นบทเรียนในการพัฒนาตัวเองอยู่เรื่อย ๆ ในเช้าวันหนึ่ง มีนา ต้องจัดประชุมคณะกรรมการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป แต่วาระการประชุมของเธอยังไม่ได้จัดทำเข้าเล่ม อาหารว่างและอุปกรณ์ในการจัดประชุม มีนาก็ยังไม่ได้เตรียม ซึ่งเป็นข้อผิดพลาดในการทำงานของเธอ ที่ไม่ได้มีการวางแผนการจัดการทุกสิ่งทุกอย่างได้รุ่มร่าอยู่ในหัวสมองของมีนา ว่าเธอต้องลำดับจัดการงานไหนก่อนดี แต่ในใจของมีนาก็ได้บอกตัวเองไว้ “ใจเย็น ๆ นะ ใจเย็น” แต่แล้วก็มีนางฟ้ามาโปรด “มีนา มีอะไรให้พี่ช่วยมั๊ย” เสียงเอ่ยขึ้นของพี่แคท มีนารีบตอบทันทีว่า “อ้อค่ะ!! ช่วยมีนาเข้าเล่มวาระการประชุมหน่อยนะคะ” จากนั้นพี่แคทก็เดินลูกออกจากโต๊ะเพื่อเดินเข้ามาช่วยเข้าเล่มวาระการประชุม ทำให้มีนามีกำลังใจสู้กับงานเพิ่มมากขึ้น ที่หน่วยงานแห่งนี้ยังไม่สิ้นคนดี มีน้ำใจ แล้วจู่ ๆ ก็มีเสียงแหลม ๆ ดังก้องเข้ามาในหูของมีนา “มีนา พี่ได้จัดเตรียมอาหารว่างให้เรียบร้อยแล้วนะ” เสียงของพี่แดงโมนี่เอง (พี่แดงโมถือได้ว่าเป็นมือฉมังในการจัดทำอาหารว่างของหน่วยงานเรากว่าใคร) ทำให้ใจของมีนาในตอนนั้นเมื่อได้ยินเสียงของพี่แดงโม ทำให้อึ้งไปพักหนึ่ง แต่พอได้สติ มีนา รีบกล่าวคำว่า “ขอบคุณค่ะพี่แดงโม” และสุดท้ายอะไร ๆ ที่เหมือนว่าจะไม่เสร็จหรือเสร็จไม่ทัน ก็สำเร็จผ่านไปด้วยดี ถ้าหากไม่ได้รับการช่วยเหลือจากพี่ ๆ กบศ.ทุกคน เมื่อถึงเวลาประชุมคณะกรรมการก็ทยอยเข้ามาในห้องประชุม แต่เหตุการณ์ไม่คาดก็เกิดขึ้น เมื่อประธานในที่ประชุมในได้พูดถึงเนื้อหาที่สำคัญในวาระการประชุม และได้หาเอกสารแนบวาระการประชุมไม่เจอเนื่องจากมีนาไม่ได้ใส่หมายเลขหน้าในวาระการประชุม อีกทั้งยังไม่พอ มีนาได้พิมพ์คำผิดคำถูก คำตกหล่น เนื้อหาในข้อความไม่ครบถ้วน ยิ่งทำให้ประธานในที่ประชุมไม่พอใจกับเล่มวาระการประชุมที่มีนาได้จัดทำขึ้น และทำให้เสียเวลาในการหาเอกสารอยู่นานเลยทีเดียว จึงทำให้มีนาถูกกล่าวตักเตือนต่อหน้าคณะกรรมการทุกคน เอาละสิ!! การประชุมครั้งแรกของมีนาก็ไม่ราบรื่นซะแล้ว!! สิ่งเดียวที่มีนาทำได้ในตอนนั้นคือ “ขอโทษค่ะ” พร้อมกับยิ้มสู้กับปัญหาที่เกิดขึ้น และน้อมรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้น และจะนำไปพัฒนาในการปฏิบัติงานต่อไป เมื่อจบการประชุม มีนาก็ยิ้มได้ หัวเราะได้ เพราะมีนาคิดว่าปัญหาทุกปัญหามีทางแก้ไข ฉะนั้นเราอย่าไปยึดติดกับสิ่งที่เกิดขึ้นนาน ๆ ประกอบกับมีนา เธอเป็นคนยิ้มเก่ง หัวเราะง่าย จึงทำให้มีนามีความสุขกับการทำงานที่เธอทำ เพราะเป็นงานที่เธอรัก และมีนาก็ยึดหลักการสร้างความสุขของตัวเองในที่ทำงาน คือการมองโลกในแง่ดีมีความเชื่อว่าจะอนาคตต้องดีกว่าวันนี้ อีกทั้งวันนี้เธอจะมีเรื่องดี ๆ เกิดขึ้นกับมีนา ที่เธอได้พบเจอกับเพื่อนร่วมงานที่ดี มีน้ำใจ ที่คอยช่วยเหลือเธอในยามลำบาก

“การมีเพื่อนร่วมงานที่ดี ก็มีชัยไปกว่าครึ่ง” เป็นการสร้างความสุขในการทำงาน ที่ทำให้เราอยากจะทำมาทำงานทุกวัน เพราะอย่างน้อยก็มีเพื่อนร่วมงานที่พร้อมจะช่วยเหลือเราในยามทุกข์ยาก ลำบาก อีกทั้งยังจะนำพาหน่วยงานหรือองค์กรนั้นไปสู่เป้าหมายความสำเร็จ

ข้อคิดหรือบทเรียนจากเรื่องเล่า

ในชีวิตการทำงาน เราไม่ได้ทำงานอยู่เพียงคนเดียว แต่เราต้องอาศัยความช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นอกเห็นใจซึ่งกัน และกัน การที่เรามีเพื่อนร่วมงานที่ดี ก็เป็นแรงผลักดันให้เราไม่กำลังใจต่อสู้กับปัญหาอุปสรรคในการทำงาน เพียงแค่นี้เราก็ก็นำงานอย่างมีความสุข

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Key Success Factor)

ปัจจัยที่จะนำเราไปสู่ความสำเร็จคือความรับผิดชอบต่องานที่เราได้รับมอบหมาย และทำด้วยความตั้งใจ การได้ทำงานที่เรารัก ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะสามารถทำให้เราประสบความสำเร็จในการทำงาน การยิ้มสู้กับปัญหาที่เกิดขึ้น และการยิ้ม สวมที่ เรื่องที่ไม่ดี ไม่เอามาคิดให้ใจเป็นทุกข์ เลือกกจจจำแต่สิ่งดี ๆ เพื่อให้ใจมีความสุข เมื่อใจเรามีความสุขแล้ว ทำอะไรก็จะประสบความสำเร็จ!!
